

[Karl Olsen.]

den tid, der var gået, siden loftet blev lagt. Da den højtærede finansminister på det tidspunkt ikke mente, at det var muligt at foretage mere end det, som forslaget rummede, gik vi ind på det, men vi mente, at man under kommende forhandlinger måtte søge at komme videre. Og vi kom videre, ærede medlem. Jeg beder det ærede medlem huske på, hvad der skete i foråret 1952. De resultater, som denne regering da skabte for tjenestemændene, kan vi fuldt og helt være bekendt.

Det glæder mig som sagt, at det ærede medlem kun havde denne enkelthed i pjecen at kritisere, og jeg vil gerne ved anden behandling, når jeg har fået lejlighed til at gennemlæse dette sted grundigt, debattere det yderligere, hvis det ærede medlem ønsker det. Man mærker, at valget nærmer sig; det ærede medlem vil gerne drøfte visse problemer, og jeg skal altid være villig til at drøfte dem med ham.

Svend Jørgensen: De foreslåede ændringer i tjenestemandsløven bygger i alt væsentligt på den betænkning, der er afgivet af et udvalg, som i sin tid blev nedsat til overvejelse af en eventuel revision af lovens §§ 60 og 61, efter at der ved lov af 18. juni 1951 var gennemført nye regler om forfald af rettigheder som følge af straf. Det nedsatte udvalg, hvori de store tjenestemandsgeselskaber har været repræsenteret, har, som det fremgår af betænkningen, nøje overvejet spørgsmålet og er kommet til det resultat, at man bør ændre de nævnte to paragraffer og i konsekvens heraf tillige ændre pensionsordningen for de ved den ekstraordinære tjenestemandsgeselskab afskedigede tjenestemænd. Den højtærede finansminister har fulgt udvalgets indstilling, og lovforslaget falder derfor i to afsnit, dels om de almindelige regler for tjenestemandsgeselskabets forfald af pensionsret på grund af strafbart forhold, tjenesteforhold eller misligheder, dels om de særlige forhold, der er opstået ved den ekstraordinære tjenestemandsgeselskabets afskedigelse af 292 tjenestemænd, af hvilke 151 fik tillagt fuld eller delvis pension. De førnævnte almindelige regler er indeholdt i tjenestemandsløvens §§ 60 og 61, og de særlige forhold søges nu klareret ved tilføjelser til tjenestemandsløven, idet man samtidig for-

udsætter en udvidet adgang til genansættelse for de pågældende.

Spørgsmålet om ændring af lovens §§ 60 og 61 kan, som det fremgår af de foregående ordføreres taler, formentlig ikke fremkalde større uoverensstemmelse. Efter gennemførelsen af loven af 18. juni 1951 om rettighedsfortabelse, og efter at den bestående praksis synes at have tilpasset sig til denne lov, må det anses for rimeligt, at de to paragraffer nu ændres i overensstemmelse med grundsynspunktet i rettighedsloven, altså således, at der åbnes adgang for den dømte til resocialisering efter straffens udståelse. Om de to paragraffer så skal have den foreslåede formulering eller en anden formulering, vil det vel være rimeligt at drøfte nærmere i lønningssudvalget, ligesom jeg finder det rimeligt, at man i samme udvalg ser nærmere på forslaget om ophævelse af de hidtidige bestemmelser om pensionens bortfald, når pensionisten efter afskedigelsen gør sig skyldig i strafbare forhold.

I denne forbindelse bør det ikke undgå opmærksomheden, at der i lovforslagets § 6 er foreslået en bemyndigelse for finansministeren til genudbetaling af inddraget pension i de i bemærkningerne omtalte 25 tilfælde, hvor en sådan genudbetaling eventuelt skulle kunne finde sted. Som før nævnt blev der af den ekstraordinære tjenestemandsgeselskab domstol ialt afskediget 191 tjenestemænd, som fik tillagt fuld eller delvis pension. Efter at dette retsopgør nu er kommet lidt på afstand, er der fra forskellig side rejst spørgsmål om en resocialisering af disse tjenestemænd, og det må efter gennemførelsen af rettighedsloven anses for rimeligt, at der nu gives udvidet adgang til genansættelse af de pågældende. Der har ganske vist været visse muligheder, idet man hidtil i så henseende har fulgt det af finansministeriet den 9. december 1949 udfærdigede notat; i henhold til dette har genantagelse fundet sted i ca. 20 tilfælde.

Jeg kan på mit partis vegne tilslutte mig det ønskelige i, at man nu fortsætter denne hidtil ikke synderlig omfattende resocialisering ved at give udvidet adgang til genansættelse. Der opstår imidlertid i denne forbindelse forskellige spørgsmål, som trænger til nærmere belysning og drøftelse, og ifølge sagens natur bør denne drøftelse finde sted i lønningssudvalget. Jeg skal dog allerede på nærværende tidspunkt sige, at jeg